FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT CLAUS GULMANN

fremsat den 28. oktober 1992 *

Hr. præsident,
De herrer dommere,

1. Rådet havde ved beslutninger [1] bemyndiget Italien til indtil den 31. december 1983 midlertidigt at gøre undtagelse fra reglerne i sjette momsdirektiv, således at der ikke blev opkrævet moms i forbindelse med nødhjælpen til befolkningen i Syditalien, der var blevet ramt af jordskælvet i november 1980.

2. Den 21. februar 1989 afsagde Domstolen dom i en sag anlagt af Kommissionen mod Italien [2]. Domstolen fastslog heri, at:

»Den Italienske Republik har tilsidesat artikel 2 i Rådets sjette direktiv ... idet den i perioden 1. januar 1984 — 31. december 1988 har ydet momsfritagelse i form af tilbagebetaling af de i foregående led erlagte afgifter hidrørende fra visse transaktioner til fordel for den jordskælvsramte befolkning i Campania- og Basilicata-provinserne.«

3. Kommissionen har i den foreliggende sag nedlagt påstand om, at Domstolen skal fastslå, at Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 171, idet den ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde Domstolens dom af 21. februar 1989 i sag 203/87.

4. Den italienske regering, der ikke bestrider, at den momsfritagelse, der var genstand for Domstolens dom i sag 203/87, er opretholdt indtil udgangen af 1992, anfører til støtte for sin frifindelsespåstand i det væsentlige to anbringender.

5. Det gøres for det første gældende, at det fremgår af domskonklusionen i denne dom, at dommen kun gælder anvendelsen af momsfritagelsesordningen i tidsrummet fra den 1. januar 1984 til den 31. december 1988. Anvendelsen af fritagelsesordningen efter det i dommen i sag 203/87 omhandlede tidsrum kan således ikke anses for en adfærd, der udgør en tilsidesættelse af forpligtelsen i medfør af artikel 171 til at opfylde dommen i denne sag.

Dette angringende må utvivlsomt forkastes. Domskonklusionen må fortolkes i lyset af de præmisser, der nødvendigvis understøtter den. I præmis 10 i dommen i sag 203/87 fastsættes der ingen tidsmæssig begrænsning for

* Originalsprog: dansk.

1 — Rådets beslutning 81/890/EØF af 3.11.1981 (EFT L 322, s. 40), Rådets beslutning 82/424/EØF af 21.6.1982 (EFT L 184, s. 26) og Rådets beslutning 84/87/EØF af 6.2.1984 (EFT L 40, s. 30).

2 — Sag 203/87, Sml. s. 371.

konstateringen af overtrædelsen, da det dér blot udtales, at Italien har tilsidesat direktivets artikel 2 ved at forlænge fritagelsen uden Rådets tilladelse ud over den dato, Rådet ved sin bemyndigelse havde fastsat for anvendelsen. Italien har ikke gjort gældende, at det i dommen i sag 203/87 omhandlede tidsrum er blevet afbrudt i forhold til det efterfølgende tidsrum. Virkningerne af nævnte dom er således slet ikke ophørt, men omfatter nødvendigvis Italiens efterfølgende adfærd, der ikke er andet end en fortsat tilsidesættelse af samme forpligtelse.

Denne retsopfattelse svarer i øvrigt til den, der er grundlaget for Domstolens dom af 8. maj 1991, Kommissionen mod Italien [3].

6. Den italienske regering har for det andet gjort gældende, at momsfritagelsen er omfattet af traktatens statsstøtteregler og forenelig med fællesmarkedet efter artikel 92, stk. 2, litra b), vedrørende støtte i forbindelse med naturkatastrofer.

Dette anbringende blev også fremsat af regeringen i sag 203/87. Domstolen tog ikke udtrykkeligt stilling til det — utvivlsomt fordi det var fremsat for sent, jf. herved generaladvokat Mischo's forslag til afgørelse, hvori det blev foreslået at afvise anbringendet som for sent fremsat.

Efter min mening ligger den retlige bedømmelse i denne sag fast med dommen i sag 203/87, og det kan af retssikkerhedsgrunde ikke anerkendes, at Italien i denne sag fremfører et anbringende, som det kunne have gjort gældende, men som det ikke forskriftsmæssigt gjorde gældende i sag 203/87. Det er med rette, at Kommissionen gør gældende, at en sag, hvorunder der er nedlagt påstand om, at det fastslås, at Italien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 171, ikke kan omgøres til en uformel anke af Domstolens dom i sag 203/87.

Forslag til afgørelse

7. Jeg skal af disse grunde foreslå Domstolen at tage Kommissionens påstand til følge og dømme Den Italienske Republik til at afholde sagens omkostninger.

3 — Sag C-266/89, Sml. I, s. 2411.